

Krejčovské kurzy lákají stejně ženy i muže

23.09.2024

Díky kurzům šicího ateliéru, který sídlí v Seifertově ulici, si snadno opravíte oblíbené kousky své garderoby, vyměníte zip nebo spíchnete sukni.

Šít ručně umím, šicí stroj je mi ale vzdálený stejně jako třeba mojí babičce práce s internetem. Jenže když si chci sama spravit kalhoty, zkrátit sukni nebo vyměnit zip, jde to ručně těžko. To je důvod, proč sedím na kurzu šití na stroji pro začátečníky. Jsme tu celkem tři — podle Romany Hájkové, která kurzy vede, je to maximální počet osob, jimž se dokáže věnovat individuálně. Z toho, že se pravidelně hlásí hlavně mladí lidé, a to jak ženy, tak i muži, usuzuju, že starší generace má se šicím strojem bohatší zkušenosti. Ateliér nabízí taky lekce pro pokročilé, díky nimž si zvládnete ušít například jednodušší oblečení podle nákresu.

Na úvodním setkání se Romana zaměřila na povídání o různých typech látek, nití a o galanterii, protože to je základ, bez kterého se při další práci neobejdeme. Vyzkoušeli jsme si taky ruční šití a zároveň se domluvili, že dál se chceme naučit na vlastních šicích strojích. Teď si je tedy osaháváme, učíme se dát nit do cívky, pak navlékáme horní nit, zkoušíme základní šev a šlapání na pedál, což může být pro někoho, kdo nejedí autem, trochu nezvyklé. Nejde jenom o jemné sešlapávání pedálu, ale taky o koordinaci rukou a nohou. Stejně tak je důležité u šití správně sedět.

Když to vypadá, že každý z nás ví, jak má se strojem zacházet, začínáme tvořit vzorník. Na něm si zkusíme různé typy švů a do budoucna nám poslouží jako pomůcka, až je budeme chtít použít. Začínáme tím nejjednodušším, a to plochým hřbetovým. „Přiložíte k sobě rubem látky, které chcete sešít. Nezapomeňte, že nejdřív musíte udělat alespoň dva stehy, pak zapošít a teprve potom můžete pokračovat. Na konci znovu zapošijte, jinak by se vám šev vypáral,“ vysvětluje Romana. Chodí mezi námi a ochotně pomáhá, když se ocitáme ve slepé uličce. „Žehlička je náš nejlepší kamarád. Švy je totiž důležité rozžehlit, a to nejčastěji v případě, když potřebujeme šít dál. Hodit se nám to bude například u koncové záložky, kterou využijeme u sukni nebo nadehnutého švu, kdy musíme spojit třeba rozstříhnutou pruhovanou látku a chceme, aby na sebe pruhy navazovaly,“ říká a my se jeden po druhém chopíme žehličky a žehlíme.

Během následujícího šití volám několikrát o pomoc. Stroj začal totiž vydávat zvláštní zvuky, předtím mi záhadně zmizela spodní nit. Romana za mnou rychle přichází a vysvětluje, kde se stala chyba. Za dvě a půl hodiny máme ušitý vzorník a do konce lekce zbývá 30 minut. Ty využijeme ke stříhu látky, kterou jsme si sami donesli, abychom z ní ušili povlak na polštář. „Předtím než začnete stříhat, musíte si všechny rozměry vypočítat a přenést na papír,“ upozorňuje nás Romana, a tak počítáme a kreslíme. Zvládneme ještě naměřit a ustrihnout látku, šití povlaku si necháváme na příště.

Je devět hodin večer a já odcházím s pocitem, že umím ovládat šicí stroj alespoň v základech. Vím, jak se navlékají obě nitě, jak mám držet látku a ohlídat, aby byl šev rovný. A stejně jako všichni se těším na to, že někdy v budoucnu zvládnou pro sebe nebo někoho dalšího ušít vlastní originální kousek. Velkou inspirací je

pro mě Romanina zručnost, kterou mám možnost obdivovat cestou přes obchůdek Alien DNA. Ten patří k ateliéru a Romana v něm spolu s manželem nabízí oblečení, které tu společně vytvářejí. Pokud se chcete i vy zdokonalit v krejčovském umění, můžete si vybrat z nabídky nejbližších kurzů na stránkách siciatelier.cz.